

NABIEGAĆ SIĘ (2) *vb pf*

Zawsze się.

Pierwsze a oraz e jasne.

fut 1 sg nabiegãm się (1). ◇ 2 sg nabiegãsz się (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

*Pf od „biegać” ‘szybko chodzić, być w ciągłym ruchu’ z formantem na- + się wyrażającym zmęczenie długotrwałą czynnością; (de)fetisci Cn (2) : Gołpodarz. [mowi do goscia] O śilny was pożytek mam/
To co łie dármo nábiegam/A co mi węgly połracie/ Nie dawłzy nic vciekacie. *RejZwierc* 234v.*

*nabiegać się za kim (1): A tho/ co łye nędze náciérpiłz/ co łye zá Prokuratorem nábiegałz/ [...]
to w niwécz. *OrzQuin* B4.*

Formacje współrdzenne cf BIEŻEĆ.

LW